

A Verwaltungsgericht Berlin (Németország) által 2017. december 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – ExxonMobil Production Deutschland GmbH kontra Bundesrepublik Deutschland

(C-682/17. sz. ügy)

(2018/C 112/15)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Verwaltungsgericht Berlin

Az alapeljárás felei

Felperes: ExxonMobil Production Deutschland GmbH

Alperes: Bundesrepublik Deutschland

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. A 2003/87/EK irányelv⁽¹⁾ (a továbbiakban: 2003/87 irányelv) 3. cikkének u) pontja értelmében vett villamosenergia-termelőnek minősül-e egy létesítmény, amely olyan terméket (a jelen esetben ként) állít elő, amelynek előállítása nem tartozik a 2003/87 irányelv I. melléklete szerinti tevékenységek közé, és amely egyúttal a „tűzelőanyag-berendezések 20 MW-ot meghaladó teljes bemenő hőteljesítménnyel” tevékenységét folytatja, amely a 2003/87 irányelv I. melléklete szerint a kibocsátás-kereskedelmi rendszerben való részvételi kötelezettség hatálya alá tartozó tevékenységet is végeznek, amennyiben e létesítmény mellékberendezése villamos energiát is termel a létesítmény számára, és ennek egy (csekély) részét a közcélú villamos hálózatba ellenérték fejében átadják?
2. Ha az első kérdésre igenlő válasz adandó:

Amennyiben az első kérdésben leírt létesítmény a 2003/87 irányelv 3. cikkének u) pontja értelmében vett villamosenergia-termelőnek minősül, a létesítmény akkor is részesülhet-e a 2011/278/EU bizottsági határozat⁽²⁾ szerinti hő-referenciaérték szerinti kiosztásban, ha a hő megfelel a 2011/278/EU határozat 3. cikke c) pontjában foglalt követelményeknek, ugyanakkor nem teljesíti a 2003/87 irányelv 10a. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésében, valamint (3) és (4) bekezdésében foglalt kategóriák – hőtermelés hulladékgázok égetésével történő villamosenergia-előállítás révén, távfűtés és nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés – követelményeit.

3. Amennyiben az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első két kérdés megválaszolását követően a felperesi létesítmény által termelt hőre tekintettel szóba jöhet a kiosztás:

A földgáz feldolgozással összefüggésben (savanyú gáz formájában) az úgynevezett Claus-eljárás keretében, a földgázban található CO₂-nek a gázkeverékből történő kivonásakor a légkörbe juttatott CO₂ esetén olyan kibocsátásról van-e szó, amely a 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikke h) pontjának első mondata értelmében a 3. cikk h) pont v) alpontjában említett folyamatból származik?

- a) A 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikke h) pontjának első mondata értelmében vett CO₂-kibocsátás „származhat-e” olyan folyamatból, amely során a nyersanyagban található CO₂-t fizikailag a gázkeverékből vonják ki, és juttatják a légkörbe, anélkül, hogy e folyamat keretében további szén-dioxid keletkezne, vagy ez az előírás megköveteli, hogy a légkörbe juttatott CO₂ eleve a folyamat eredményeképpen keletkezzen?
- b) A 2011/278/EU bizottsági határozat 3. cikke h) pontjának v) alpontja értelmében vett széntartalmú nyersanyag „felhasználásáról” van-e szó, ha az úgynevezett Claus-eljárás során a természetben előforduló földgázt kén előállításához használják fel, és ennek során a földgázban található szén-dioxidot a légkörbe juttatják, anélkül, hogy a földgázban található szén-dioxid a folyamatban végbemenő kémiai reakcióban részt venne, vagy a „felhasználás” fogalma szükségszerűen megköveteli, hogy a szén a végbemenő kémiai reakcióban részt vegyen, illetve ahhoz akár szükséges legyen?

4. Amennyiben a harmadik kérdésre a válasz „igenlő”: ha egy a kibocsátás-kereskedelmi rendszerben való részvételi kötelezettség hatálya alá tartozó létesítmény mind a hő-referenciaérték szerinti létesítményrész, mind a technológiai kibocsátások szerinti létesítményrész létesítése tényállási feltételeit teljesíti, akkor melyik referenciaérték szerint történik a kibocsátási egységek ingyenes kiosztása? A hő-referenciaérték szerinti kiosztási igény elsőbbséget élvez a technológiai kibocsátások szerinti igényhez képest, vagy a technológiai kibocsátások szerinti igény élvez elsőbbséget a specialitás okán a hő-referenciaértékkel és a tüzelőanyag-referenciaértékkel szemben?

- ⁽¹⁾ Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 10. kötet, 631. o.; helyesbítés: HL 2014. L 140., 177. o.)
- ⁽²⁾ A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.).

A Fővárosi Törvényszék (Magyarország) által 2017. december 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Bayer Pharma AG kontra Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

(C-688/17. sz. ügy)

(2018/C 112/16)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Törvényszék

Az alapeljárás felei

Felperes: Bayer Pharma AG

Alperesek: Richter Gedeon Vegyészeti Gyár Nyrt., Exeltis Magyarország Gyógyszerkereskedelmi Kft.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről szóló 2004. április 29-i 2004/48/EK irányelve⁽¹⁾ 9. cikke (7) bekezdésének „megfelelő kártérítés” szóhasználatát, hogy a tagállamoknak kell meghatározniuk a felek felelősségére, valamint a kártérítés mértékére és módjára vonatkozó azon anyagi jogi szabályokat, amelyek alapján a tagállami bíróságok elrendelik, hogy a felperes nyújtson kártérítést az alperes számára az olyan intézkedések által okozott károkért, amelyet a bíróság utóbb hatályon kívül helyezett, vagy amely a felperes cselekménye vagy mulasztása folytán később hatályát veszítette, vagy a bíróság a továbbiakban megállapította, hogy nem történt szellemi tulajdonjogi jogsértés, vagy annak veszélye nem állt fenn?
- 2) Ha az első kérdésre igenlő a válasz, a fenti irányelv 9. cikkének (7) bekezdésével ellentétes-e az olyan tagállami szabályozás, amelynek értelmében az irányelv ezen rendelkezésének megfeleltethető kártérítésre a polgári jogi felelősségre és kártérítésre vonatkozó általános tagállami jogszabályokat kell alkalmazni, és amely tagállami jogszabályok alapján a bíróság nem kötelezi a felperest a szabadsalom megsemmisítése miatt utólagosan megalapozatlanná vált ideiglenes intézkedéssel okozott azon károk megtérítésére, amelyek amiatt következtek be, vagy amelyek bekövetkeztéért az alperes felelős azáltal, hogy maga nem úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, feltéve, hogy a felperes az ideiglenes intézkedés kérésével úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható?

⁽¹⁾ HL L 157., 45. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 2. kötet, 32. o.